

**SCENARIUSZ PRZEDSTAWIENIA MISYJNEGO ZWIĄZANY Z ZAKOŃCZENIEM
PROGRAMU *MÓJ SZKOLNY KOLEGA Z AFRYKI*, KTÓRY PRZEBIEGAŁ POD HASŁEM:
„*NIE MOŻEMY ZROBIĆ NIC WIELKIEGO – ZA TO MAŁE RZECZY Z WIELKĄ
MIŁOŚCIĄ*”**

Odpowiedzialni: Agnieszka Kmieciak i Agnieszka Baumann-Borowicz

Data wystawienia: 15.04.2011r.

Miejsce przedstawienia: sala gimnastyczna w Modrzu

Cele ogólne:

- poznanie sytuacji dzieci mieszkających w różnych zakątkach świata;
- kształtowanie wrażliwości na potrzeby innych.

Cele operacyjne:

- uczeń zna problemy kontynentu afrykańskiego;
- uczeń wie na czym polega praca polskich misjonarzy i misjonek będących ambasadorami naszego kraju na Czarnym Lądzie;
- uczeń zna terminy: misja, misjonarz

Scenariusz przedstawienia

Narrator:

„Nie możemy zrobić nic wielkiego – za to małe rzeczy z wielką miłością.” – słowa Matki Teresy z Kalkuty pragniemy uczynić mottem dzisiejszego apelu. Witamy wszystkich serdecznie: panią dyrektora, ojca misjonarza, księdza proboszcza, pedagogów, uczniów naszej szkoły i zapraszamy do obejrzenia i wysłuchania naszego programu artystycznego.

Narrator:

W dzisiejszym naszym spotkaniu pragniemy przybliżyć Wam problemy, z jakimi borykają się milionowe rzesze ludzi, w tym dzieci mieszkające na różnych kontynentach a zwłaszcza na kontynencie afrykańskim.

SCENKA: Misjonarz, dziewczynka, przewodnik I i II (4 osoby)

PRZEWODNIK I:

Słyszysz?

DZIEWCZYNKA:

Słucham? Nic nie słyszę!

PRZEWODNIK I:

A teraz słyszysz? Ktoś płacze...

DZIEWCZYNKA:

Rzeczywiście! Nie wiecie, kto tak płacze?

PRZEWODNIK:

Wiemy. To świat płacze. Chodź pokażemy ci dlaczego. Przejdziemy wspólnie po kuli ziemskiej.

Na scenę wchodzi AMERYKA (dziecko ubrane na czerwono)

PRZEWODNIK I:

Ameryka jest kontynentem głębokich kontrastów. Można tam spotkać wielkich bogaczy, ale również miliony nędzarzy. Mnóstwo bezdomnych dzieci żyje na ulicach miast, a tysiące małych mieszkańców Ameryki Południowej zmusza się do pracy.

Na scenę wchodzi OCEANIA (dziecko ubrane na niebiesko)

PRZEWODNIK II:

Oceania – tak nazywamy tysiące wysp rozproszonych po Oceanie Spokojnym. Na tym pięknym kontynencie żyje bardzo dużo ludzi, którzy nie poznali jeszcze Pana Jezusa, a przecież mają do tego prawo.

Wchodzi EUROPA (dziecko ubrane na biało)

DZIEWCZYŃKA:

Europa też? Przecież tutaj wszyscy są tacy szczęśliwi.

PRZEWODNIK I:

Niestety, nawet nie wiesz, jak bardzo się mylisz. Najwyższy czas, żeby wszystkim otworzyć szeroko oczy, by zobaczyli, jak obok nas żyją ludzie.

PRZEWODNIK II:

Mówi się, że Europa to kontynent chrześcijański. Niestety, wiara Europejczyków coraz bardziej słabnie. Ludzie coraz częściej zapominają o tym, że Jezus bardzo ich kocha. Żyją tu dzieci, które mają wszystko, dosłownie wszystko, oprócz... miłości. Rodzice, niestety, tak często nie mają dla nich czasu.

Wchodzi Azja (dziecko ubrane na żółto)

PRZEWODNIK I:

Azja to ogromny kontynent, na którym chrześcijanie są prześladowani za to, że wierzą w Jezusa. To tu żyje najwięcej dzieci, które są zmuszane do ciężkiej, niewolniczej pracy.

Na scenę wchodzi AFRYKA (dziecko ubrane na zielono)

PRZEWODNIK II:

Afryka to piękny, egzotyczny kontynent. Ale to tylko zewnętrzna oprawa. W rzeczywistości to kontynent z mnóstwem problemów. Jednym z nich jest ogromna bieda. W tej minucie umierają tam z głodu oraz różnych chorób setki dzieci.

DZIEWCZYŃKA:

Dlaczego nikt im nie pomoże?

Wchodzi misjonarz

MISJONARZ:

My staramy się im pomagać. Jestem misjonarzem.

DZIEWCZYŃKA:

A kto to jest misjonarz?

MISJONARZ:

Misjonarz to osoba, która zgodnie z poleceniem Jezusa: „Idźcie i nauczajcie wszystkie narody” szerzy wiarę chrześcijańską. Ja wyjechałem z mojego kraju, aby głosić miłość Jezusa tym, którzy Go jeszcze nie znają, żeby być przy ludziach umierających, głodnych, niechcianych, potrzebujących. Jednak bardzo jest nam – misjonarzom potrzebna twoja pomoc.

DZIEWCZYŃKA:

Moja? A cóż ja mogę zrobić?

MISJONARZ:

Możesz modlić się za nas, za dzieci. Możesz zrobić sobie skarbonkę, do której będziesz odkładała drobne oszczędności na misję, możesz wziąć udział w akcjach charytatywnych na rzecz misji.

DZIEWCZYŃKA:

Tak... Teraz dopiero zrozumiałam, że nie można pozostawać obojętnym, kiedy tak wielu ludzi nie zna Jezusa, kiedy tak wielu ludzi cierpi z powodu choroby czy głodu. Muszę koniecznie coś zrobić!

DZIEWCZYŃKA:

Każdy z was może i powinien włączyć się w misyjne dzieło Kościoła. Pomóżmy naszym rówieśnikom i otwórzmy przed nimi swoje serca.

Kółko muzyczne: „Potrzebuje Cię Chrystus” (przy akompaniamencie gitar i bębnow)

Narrator:

Na wezwanie Chrystusa: „Idźcie i nauczajcie...” idą kapłani i misjonarze do tych zagubionych owieczek Chrystusa, niosą im swoje gorące serca i gotowość głoszenia Ewangelii, ale często stają bezradni w sytuacji tak tragicznego losu ludzi, którym najpierw trzeba dać chleba, ugasić pragnienie, przyodziać i opatrzyć ropiejące rany.

Narrator:

Misje – to program szerzenia Królestwa Bożego na ziemi. Być misjonarzem, misjonarką, to zryw ducha do najwspanialszych zadań chrześcijanina. To pęd do niesienia światła nadziei i miłości wśród najuboższych narodów świata. Misjonarzem, misjonarką, może być także osoba świecka, każdy człowiek, który głosi Chrystusa słowem i przykładem.

Uczeń:

Jestem dzieckiem, nie mogę jeszcze dzisiaj ruszyć w świat. Jestem dzieckiem, lecz wiem, że każdy człowiek to mój brat. Jestem dzieckiem, lecz wielki świat misyjny nęci mnie. Jestem dzieckiem, lecz modlić się za misję zawsze chcę.

Narrator:

Afryka jest kontynentem szczególnie nam bliskim, bo to właśnie tam mieszka nasz szkolny kolega – Yusufu Juma. Dlatego teraz przyjrzyjmy się bliżej pięknej Afryce.

Klasa VI b – wejście na scenę – krótki taniec + okrzyk (o alele, weritikatonga...)
(przebrani za Afrykańczyków)

Uczeń: (kolor żółty)

Afryka jest żółta.

Żółty jest piasek na pustyni Sahara.

Żółte są niektóre owoce i piękne kwiaty afrykańskich krzewów.

Motyle mają żółte skrzydła i fruwią pod żółtym słońcem.

Uczeń: (kolor czerwony)

Afryka jest czerwona.

Czerwony jest zachód słońca, czerwone są kwiaty

i pióra niektórych ptaków, skrzydła flamingów
i ogon ptaka żako, czerwony jest zachód słońca nad pustynią.

Uczeń: (kolor brązowy)

Afryka jest brązowa.

Jest to barwa kory drzew, które dają cień w upalne dni.

Brązowa jest sierść najpiękniejszych zwierząt Afryki – lwów, żyraf i antylop.

Brązowa jest skóra Afrykańczyków.

Uczeń: (kolor szary)

Afryka jest Szara.

Szary to kolor ogromnych zwierząt Afryki – słoni, nosorożców i hipopotamów.

Szare są skały w przepięknych Górach Smoczyc na południu Afryki i szara jest woda w potężnym jeziorze Tanganika.

Uczeń: (kolor złoty)

Afryka jest złota.

Najdziwniejsze gatunki owadów, połyskują w słońcu jak małe klejnoty.

Mieni się złociście powierzchnia wód mórz i oceanów,
które oblewają Afrykę ze wszystkich stron.

Uczeń: (kolor niebieski)

Afryka jest Niebieska.

Niebieskie jest niebo nad pięknymi afrykańskimi krajobrazami.

Niebieskie są ptaki i ogromne kielichy kwiatów.

Niebieska jest woda najpiękniejszych na świecie wodospadów Wiktorii.

Uczeń: (kolor biały)

Białe są kwiaty i pióra delikatnych ptaków.

Białe są paski i zebry.

Biały jest śnieg na szczycie wulkanu Kilimandżaro.

Białe są gwiazdy na afrykańskim niebie.

Białe są uśmiechy afrykańskich dzieci.

Uczeń: (kolor pomarańczowy)

Afryka jest pomarańczowa.

Pomarańczowe są owoce i kwiaty.

Barwę pomarańczy ma też piasek pustyni o wschodzie słońca.

Uczeń: (kolor zielony)

Afryka jest zielona.

Zielony to kolor roślin, które pojawiają się wraz z nadejściem pory deszczowej.

Zielone są listki akacji, które znikają w pyszczku żyrafy.

Zielona jest trawa sawanny, zielona jest papużka nierozłączka.

Zielona jest urodzajna dolina Nilu.

Kółko muzyczne: „Karibu” (przy akompaniamencie gitar i bębnow)

Narrator:

Dla większości z nas Afryka kojarzy się z gorącym klimatem, ludźmi czarnego koloru skóry, z odmiennymi obyczajami, specyficznymi strojami, tańcem, muzyką, śpiewem, bębnami, egzotycznymi zwierzętami. Jednak wszyscy powinni wiedzieć, że Afryka jest kontynentem, gdzie ludzie, którzy tam żyją dzień w dzień zmagają się z wieloma problemami, których my nigdy nie zaznaliśmy! Jest to problem biedy, głodu, czy choćby braku możliwości zdobycia wykształcenia.

Narrator:

Dzieci nie chodzą do szkoły, nie korzystają z rozrywek i osiągnięć nauki, natomiast często pracują po kilkanaście godzin, żeby móc utrzymać się przy życiu. Każdego roku na świat przychodzi około 40 mln dzieci, które nie otrzymują świadectwa urodzenia. W oczach prawa one nie istnieją! Nie mają żadnych praw obywatelskich. Nie mają dostępu do szkół i nauki, są pozbawione opieki lekarskiej, brakuje im wody albo dostęp do niej mają bardzo utrudniony, umierają z braku lekarstw, z powodu niedożywienia, z głodu, a kiedy dorosną, nie znajdują pracy. Dzieci walczą o przetrwanie każdego dnia.

Dzieci afrykańskie: (kl. VIb)

My chcemy Boga – dajcie nam Boga, wołamy do was hen, z oddali. Przyjdźcie kapłani, misjonarze, o przyjdźcie dobrzy ludzie biali! Nas jest tak dużo, a was mało, czekamy na was miesiącami, tęsknimy sercem, duszą całą, kiedy będziemy chrześcijanami?

Głód u nas, nędza, umieramy na rogach ulic, w dżungli, w lesie, znikąd pomocy tam nie mamy i nikt nam Boga nie przyniesie! Wołamy do was, bracia biali i wyciągamy nasze dłonie, byście nam Boga poznać dali, wodą chrztu zmyli nasze skronie.

HINDUS:

My także zapraszamy. Indie to kraj wspaniały!
Słodkie wody rzeki Ganges będą wam ryb dostarczały.

CHINKA:

U nas Pan Jezus jest bardzo mało znany!
Więc was gorąco do nas zapraszamy.

JAPONKA:

Kraj ciekawy to Japonia z wielu wysp złożona.
Chociaż żyje w dobrobycie. Boga bardzo jest spragniona.

INDONEZYJCZYK:

My żyjemy w Oceanii pośród wysp tysiąca,
Są tu rafy koralowe, roślinność kwitnąca.
Wielu tutaj jest rybaków, którzy w morze wypływają,
Często jak apostołowie ze zmęczenia opadają.
Może kiedyś na wybrzeżu ujrzą misjonarzy,
Posłuchają o Jezusie, wiara w sercach się rozżarzy.

ESKIMOS:

Chociaż mrozy na północy, chociaż śniegu w pas,
Przyjeżdżajcie, drodzy księża, pamiętajcie o nas.
Damy wam wspaniałe futra, kozuchy niedźwiedzie,
Niech i do nas któryś z was koniecznie przyjedzie.
Dwa wspaniałe renifery i wygodne sanie
Każdy z księży na wyjazdy misyjne dostanie.

Meksykanin:

Jestem mały Meksykanin, mam sombrero i mam poncho.
Nasze wiejskie gospodarstwo nazywamy swojskie rancho.
I my Boga zapraszamy, bo Meksyk to kraj gościnny i wspaniały.

Taniec dzieci

Dzieci afrykańskie: (kl. VIb)

Was – tak mało, a nas dużo! Tak wielu z nas żyje i umiera z nędzy i głodu BOGA!
Bo brak litościwych rąk, bo brak litościwych serc,
bo brak litościwych ust, co słowa prawdy i pociechy niosą
Idą, idą ku nam – cisi, ofiarni, ale ciągle ich za mało
Idą, i niosą balsam na rany, w dłoniach niosą chleba kęs, a w ustach Prawdy słowo,
tej Prawdy co koi serca ból, że jest na niebie Sprawiedliwy Bóg!
Lecz ciągle ich – za mało

Uczeń:

My, obecni tu uczniowie, czujemy się odpowiedzialni za świat III Tysiąclecia.
Dorośli mówią nam, że mamy zdobywać. A my musimy też kochać! Dlatego:

Uczeń:

Przebacz nam Panie, że omijam Ciebie w człowieku, że stronię od Ciebie,

Uczeń:

że rzucam w Twoją stronę niechętnie spojrzenie,
że odmawiam Ci pomocy, chociaż o nią prosisz,
że nie dostrzegam Twoich potrzeb.

Uczeń:

Ukryłeś się dobrze w każdej twarzy, w każdej ludzkiej postaci.
Tak trudno nieraz Ciebie rozpoznać, bo co chwila zmieniasz oblicze i przychodzisz tak często.

Uczeń:

Naucz nas rozpoznawać Ciebie w przeróżnych twarzach,
we wszystkich odcieniach głębi oczu, w wyciągniętych dłoniach.
A nade wszystko naucz nas kochać te twarze,
oczy i ręce – bo one zwiastują Twoją obecność.

Uczeń:

Panie – otwórz nam serca, na potrzeby naszych braci!

Otwórz nam oczy – aby przejrzały...

Otwórz nam uszy – aby słyszały..

Otwórz nam serca – aby ukochały...

Bo każdy człowiek, to przecież nasz brat!

Uczeń:

Abyśmy – choć sami nie wiele mamy z innymi chętnie kęs chleba dzielili...

Abyśmy swym braciom – Boga przybliżyli...

byśmy światło wiary zanieśli błędzącym, miłość i nadzieję smutnym i cierpiącym.

Uczeń:

Niech nie giną z głodu dzieci na ulicy... poślij robotników do swojej winnicy.

Niech na naszym świecie zapanuje zgoda, brat bratu do zgody niechaj rękę poda,

aby każdy szczerym sercem mógł wołać do Ciebie: „Ojczy nasz kochany – któryś jest w niebie..”.

Kółko muzyczne: „Podaj rękę swemu bratu” (przy akompaniamencie gitar i bębnów)

Dzieci świata mówią razem:

Ja z południa, on z północy,

wszędzie dni, są wszędzie noce,

wszędzie miasta, wszędzie wioski,

gdzie by oczy nie poniosły.

My jesteśmy dzieci świata

choć wyglądem się różnimy,

Czarna, żółta, mlecznobiała,

każda buzia jest wspaniała,

każda buzia uśmiechnięta,

to są chłopcy i dziewczęta.

Narrator:

„Przyjdźcie do mnie wszyscy...” – mówił Chrystus. On kocha nas takimi, jakimi jesteśmy: małych i dużych, dzieci i dorosłych, chorych i zdrowych, ubogich i bogatych, grzeszników i świętych. Kocha niezależnie od narodowości, rasy, koloru skóry, języka.

Uczeń:

Zróbmy więc wielki krąg z naszych serc, naszych rąk.

Nieśmy w świat radosną wieść, że Bóg z nami jest nas.

Kółko muzyczne: „Dzieci świata”

Narrator:

Dziękujemy za uwagę. O zabranie głosu proszę panią Agnieszkę Kmiecik i panią Agnieszkę Baumann-Borowicz. *(podsumowanie 3-letniego programu Nasz szkolny kolega z Afryki)*

O zabranie głosu proszę panią dyrektor Karolinę Kulę.

Zatwierdzam do realizacji – dyrektor mgr Karolina Kula